

UDENRIGSMINISTERIET

Den   december 2004

Udenrigsudvalgets spørgsmål
27 af 18. november 2004 til
skriftlig besvarelse

Spørgsmål nr. 27:

”I forlængelse af besvarelsen af samrådsspørgsmål E om de udviklingspolitiske punkter på dagsordenen forud for mødet i Rådet (generelle anliggender og eksterne forbindelser) den 22.-23. november 2004 bedes ministeren orientere om harmoniseringsbestræbelserne i EU-regi som led i opfølgningen på Monterrey-forpligtelserne, herunder de danske synspunkter på bestræbelserne.”

Svar:

Med samrådsspørgsmål E om de udviklingspolitiske punkter på dagsordenen for mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 22.-23. november 2004 orienterede jeg om baggrunden og det aktuelle initiativ vedrørende styrkelse af harmonisering og tilpasning til udviklingslandenes fattigdomsstrategier i EU's samlede udviklingsbistand. Herunder orienterede jeg om fremlæggelsen i november 2004 af en rapport fra en midlertidig ekspertgruppe, der nedsattes af Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) i april 2004.

Rådsmødet i november godkendte ekspertgruppens rapport med det indhold, der skitseredes i det aktuelle notat af 11. november 2004 og opfordrede de relevante rådsorganer til at fortsætte arbejdet med forberedelse af EU's deltagelse i den anden konference om harmonisering, der finder sted i Paris i marts 2005. Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) vil også fremover følge gennemførelsen af Barcelona-forpligtelserne gennem Kommissionens årlige rapporter.

Blandt rapportens anbefalinger kan især fremhæves to, som konkret kan forventes iværksat snarest. Det drejer sig om udvikling af en EU-handlingsplan for harmonisering i de enkelte udviklingslande samt om udarbejdelse af fælles rammer for landeprogrammering:

1) Kommissionen og formandskabet forventes snarest at følge op på Rådets beslutning ved at anmode EU-landenes og Kommissionens repræsentanter i de enkelte udviklingslande om at analysere og beslutte, hvorvidt en EU-handlingsplan for harmonisering vil være et velegnet instrument til at fremme de bredere harmoniseringsbestræbelser og i givet fald, hvilke aktiviteter EU bør fokusere på lokalt. I rapporten anbefales en række konkrete harmoniseringstiltag af proceduremæssig karakter, som afhængigt af den specifikke situation kan indgå i sådanne EU-handlingsplaner.

2) For så vidt angår fælles landeprogrammering vil der i 2005 blive taget initiativ til at udarbejde fælles rammer for programmering af fællesskabs- og EU-landenes bistand. Det drejer sig først

og fremmest om at samordne kravene til analysearbejdet og konsultationsprocessen i samarbejdslandet i forbindelse hermed. Hensigten er, at alle donorer på sigt tilpasser deres programmeringscyklus til samarbejdslandets egen cyklus f.eks. i forbindelse med revision af fattigdomsstrategierne. Erfaringerne fra igangværende fælles landeprogrammeringsinitiativer i for eksempel Tanzania og Zambia vil være en vigtig inspiration for udformningen af et fælles rammeværk i EU-regi. Danmark arbejder allerede i disse lande sammen med ligesindede donorer for at fremme de principper, der nu fremhæves i rapporten.

Regeringen finder, at ekspertgruppens anbefalinger til harmonisering af den samlede EU-bistand er pragmatiske og realistiske og tager udgangspunkt i situationen i det enkelte udviklingsland. Danmark har i ekspertgruppen arbejdet meget aktivt for dette resultat. Jeg er især tilfreds med, at anbefalingerne respekterer den i Traktaten fastlagte delte kompetence mellem Kommissionen og medlemslandene på udviklingsområdet. For alle anbefalingerne er der tale om at arbejde videre med instrumenter, som i det praktiske samarbejde kan bidrage til at fremme harmonisering mellem medlemslandenes og Kommissionens bistand og med inddragelse af andre donorer. Dette skal dels trække Kommissionen og alle medlemslandenes udviklingsbistand i den rigtige retning, dels placere EU som international retningsgiver i forhold til god udviklingsbistand. Danmark har lagt stor vægt på, at EU-harmonisering ikke fører til centralisering og ikke påfører hverken samarbejdslande eller EU-medlemslande unødvendigt administration.

Regeringen vil fortsat arbejde for at fremme koordination og harmonisering i EU-sammenhæng og for, at dette skal ske på en måde, der respekterer den i Traktaten fastlagte delte kompetence på det udviklingspolitiske område. EU-koordination skal indgå i en bredere sammenhæng, der inddrager alle donorer, og som fortsat tager udgangspunkt i situationen i det enkelte udviklingsland. Det handler om at gøre bistanden mere effektiv ved at reducere omkostninger til administration. Det handler om, at modtagerlandets regering skal tage ansvaret. Det handler om, at alle EU-lande, donorer uden for EU og multilaterale organisationer inddrages.